HORSKÉ KOŘENY.

Napsal Karel V. Reis.

TA SRDCE.

VI.

Pokračování.

"Vy myslíte toho — toho Pavlíka, jakn tuhle mého? Kristus Ježíš ví, jak se tak člověk změní, pořád slibovai a jak se těšil, že brzy bude konec vojny. Ale to máte u nich doma! Já jsem jen z chalupy, co pak je těch našich pár grošů, a tadyhle může přijíti na čistý pšlán, bude sedlákem a ta Lupoměská je tuze k světu —"

"To je, však jsem ji viděla," skočila co řeči Zlevorka, je to kajka jako nadělaná, všecko na ní hraje, strojí se jako královna Cába, oči má jako ty největší třešně uherky." Zlevorka byla ráda, že konečně hodilo se jí promluviti, přešlapovala dost dlouho.

"Ale pro Boha, vždyť to přece vidí, jak byl s vámi, že chtěl vás, co pak ta osoba nepovážl',co dělá?" horlil Lašťůvka.

"Prosím vás, pantáto, líbí se jí, kdybyste věděl, jak o něho stojí —" měkce připomněla Tonka.

"Že se Boha nebojí, tohle všecko vidět a vědět, vždyť je přece ženská!" připomněl Józa.

"Kde pak taková na to hledí," spustila zase Zlevorka, "ta má teď jenom pomyšlení, aby toho — no, toho Pavla již měla. Je ráda, jí táta umřel, byl již hodně starší, no, teď chce mladého. Kde pak vy, pantáto, znáte ženské, to jsou teprve dračice; jen kdybyste ji viděl, ty oči má zrovna na vrchu, jen jen člověka uhranout jako ta lesní panna!"

"No, no, my abychom Zlevorko, šli," připomněl výminkář, "však jsme dneska zůstali, já vím, že se u nás divili, kam jsem se zatoulal. Vy se, Toničko, pěkně vyspěte a trochu na to zapomeňte. Tady budete mít svatý pokoj."

"Ba, taky již vzpomínám domů, od včerejška jsem tátu neviděla. A dej vám pánbůh dobrou noc," loučila se Zlevorka.

"Zlevorko, přijďte si ráno, dám vám nějakou bandoru a nějaký hadr tu vybereme, co já s tím."

"Zaplať Pánbůh, přijdu, pantáto, přijdu, a již mějte s tou nebohou strpení, toť víte, že je v horším," švitořila Zlevorka na síni.

"K nám si taky přijďte, mám tam hromádku bandor a sám to nepojím," pobízel ji Lašťůvka. "Tak dobrou noc, hochu, dneska jdu rád domů, protože tu nebudeš tak sám." Když se Józa vrátil, stála Tonka u postele.

"Prosím vás, strejčku, kam pak si mám ehnout, snad máte v komoře místo, peřinu tu mám," pravila vlídně, ale nesměle.

"Inu, inu, ale kde pak do komory po takové cestě, tuhle si pěkně lehneš na postel, já se již v komoře vyspím."

"A to by bylo pěkné, abyste se k vůli mně mrazil v komoře,aspoň vám ustelu tuhle na zemi nebo na peci, kdybyste chtěl."

"No tak na peci, však já se holka, vyspím, jen se nestarej, spím teď beztoho jako dřevo. A prosím tě, nic se neostýchej a dělej tu jako doma, na mne nedej, já jsem teď jako bez sebe. Ta Bětuška mi tohle neměla dělat, takhle mne nechala jako plaňku tamhle na vršku."

"A teď k tomu ke všemu přijdu já vám na krk."

"Jenom už takových řečí nech!" Potom zašel s Toničkou do komory.

"Vidíš, tuhle ležela, ještě tu ta lavice tak stojí — a teď je tam v zemi zapadaná. Kdyby tu teď byla, holka, jak by tě ráda viděla, ta by tě jináč přivítala než já. Tuhle svrchnici vezmu a jeden polštář — dost mám dost, spím jako dřevo."

Když byli zase ve světnici, odstrojil se honem a vlezl na pec jako mladík. Ale Tonka dobře si všimla, že je opravdu jaká páperka....

Nepovím ulehnuv pokřižoval se a šeptal modlitby. Slyšel, že Tonka shasnuvši klekla u postele a modlila se; slyšel také, jak ulehla. Modlil se, ale myšlénky pletly se mu do modliteb.

Tonka již spokojeně oddychovala, když Nepovím říkal si ještě Otčenáš, aby to Pánbůh s tou holkou nějak spraviti ráčil. Neříkal slov ústy, jenom v myšlénkách mu plynula, kočka vrčela mu u nohou, hodiny ťukaly, a přes tu chvíli zahrklo to v nich jako — ve starých hodinách. . .

VII.

Když Veruna ráno jako obyčejně přišla, seděl Nepovím za stavem a dělal, jen to zvučelo. Šlo mu to, jak to chodívalo, než se Bětuška rozstonala. Zapomněl nějak, že za druhým stavem bylo ticho, slyšelť, že se u kamen něco děje, že někdo tu přešlapuje, dvéře otevírá a zavírá. Vstal dnes časněji a byl všecek svěžejší.

Veruna dala dobrýtro, ale hned se zarazila; stála ve dveřích, zírala na neznámou u kamen i na Nepovíma, který škubal šňůrami v pravici a levicí tloukl bidly do tkaniva. Ani si nevšímal, že přišla.

Veruna nevěděla, co a jak by honem řekla, špulila ústa a stále utírala je levačkou. Tonka také neznala, kdo je a co tu chce. Když Nepovím nepřestával, popošla až k válu u stavu a zadívala se na tkalce. Ten pozvedl hlavu a pohleděl nejprve na Tonku, potom po jejím pohledu.

"Vítám vás, Verunko," povídal a usmál se,"pane, dneska tu mám pomocnici jinou, to je Tonička, z kraje od Křančilů, přišla včera zrovna se Zlevorkou."

"Přišla —" přižvýla Veruna, zamíčela se a hubená líce se jí protáhla, "no, pozdrav nás Pánbůh, třeba že se neznáme a jsme z přátelstva, já jsem sestra chalupské, teď jsem už na druhý rok vdova — snad vám povídali."

Tonka podala jí ruku a dýchala, jakoby lapala slova.

"A co pak jste nechala muže doma a vydala se sama do hor?" ptala se Veruna, ale ptala se podivně.

"Ještě jsem se nevdala," skoro tiše odpověděla Tonka.

"Ne — já myslela —"

Tonka dobře pozorovala Veruniny oči, viděla, jak ji ty oči celou přehlédly a jak divně zamrkaly!

"Přišla jste se podívat na strejčka, vidíte, je chudák jako sirotek, zůstal tu sám, kdybych byla nepřišla, nevím, co by si byl počal." Veruna rozprávěla úlisně a měkce.

"Přišla jsem — a strejček mne tu nechal," zase tak řekla Tonka. Líce jí jen jen hořelo, čelo měla staženo a učesané vlasy shrnuly se jí níže.

"Nechat si vás — strejček —?" vyjekla Veruna.

"Bodejť bych si jí nenechal, když ke mně přišla, co pak jsem lidojed? Křančilka byla Bětuščina nejlepší kamarádka, pořád se měly spolu rády, snad bych ji nerad viděl? Vždyť někoho potřebuju, jsem rád, že přišla."

V líci Verunčině poškubávalo vztekem; několikrát otvírala ústa, jakoby chtěla něco říci, i rukou pohnula, jakoby chtěla vykládati, ale mlčela.

"Já nic — víte, já nic," konečně vyhrkla.

"Kdo pak vám to říká, jste hodná, že jste taky na mne pamatovala, že mi to tu obstaráte."

"Ale teď přišla jiná, víte, teď už nemusím?"

"Kdo pak to říká, co pak nevidíte, že je Tonka ubohá, že se do práce hnát nesmí," klidně povídal Nepovím a pořád hleděl s jedné na druhou.

Veruna se sípavě zasmála:

"Tak bych jako mohla chodit dál? Ale povídala, že tu zůstane —" dodala jizlivě.

"No zůstane, kam pak by šla, domů nepůjde, aby viděla, jak se ten její ženi, jak výská a tancuje!" s důrazem odpověděl Józa.

"A já abych tady sloužila, a ona se na mne dívala jako hraběnka."

"Co, jaká hraběnka, Tonička není žádná hraběnka, podívejte se na ni — ale tak si, Toničko, sedni — tohle není žádná hraběnka!"

Veruna stála rozechvěna; bidlovité tělo její se chvělo,prsa prudce dýchala, jakoby se chtěla rozkřiknouti, líce se stahovalo, hořelo, oči div nevyletěly.

"A to bych taky nevěděla!" zajekla a letěla domů. Lašťůvku byla by málem porazila a shodila s kopečka.

"I podívejme, vždyť jste rozdivělá jako nějaká mladice. Prosím vás, co se vám veselého přihodilo?"

"Veselého?" zasmála se, "ba, na mou pravdu veselého! To je vám novina! K barackému přišla z kraje Tonka Křančilovic, ale jak přišla, to je to. Jen se jděte podívat, uvidíte. Inu, pořád se mně Józa zdál trochu pomatený, ale teď vidím, že není trochu, ale hodně — hodně" A již letěla dále.

Lašťůvka patřil za ní.

"I podívejme, podívejme, vy jste se rozpovídala!" volal, zasmáv se hlasitě, cupal do baráku.

"Lidičky skákaví, to je vám novina —" křičela Veruna v chalupě, až jí v hrdle hvízdalo.

Lojza Nepovím u okna spravoval cepovku, staré brejle měl na nose, šídlo v pravici. Poobrátil hlavu a přes brejle zadíval se na Verunu.

"Prosím tě, holka, bláznís, nebo co se to do tebe dalo; snad se nebudeš vdávat, snad to Józu již neposedlo?" chechtala se Nepovímka.

Pokračování.

Z PŘÁTELSKÝCH KRUHŮ.

WESTON, Neb., 14. června.— Red. "Pok. Záp."! Musím se vám pochlubit, že jsme zde dne 11. t. m. oslavovali 25leté jubileum založení našeho kostela. Slavnost se vydařila znamenitě, takže i omaštění sládkové budou míti z ní slušný výtěžek. Účastenství lidu bylo veliké a pavilá se, že 12 spolků se na slavnosti té podílelo. Při příležitosti té zalétám myslí do dávných dob a vzpomínám nesnází, jakých my staří osadníci jsme tu zažili. Říci mladíku, že jsme musili vésti 4 bušle pšenice do mlýna 35 mil vzdáleného, býti 5 dní na cestě, neuvěřil by nám to. Nemožno těm mladším osadníkům ani pochopit, co se dá dobrou vůlí vše dokázat. Vzpomínám, jak jsem chodíval přes hory a doly pro dopisy, kteréž jsem tak touženě očekával a jež byly největší mou útěchou, jak k nejbližšímu příteli jsem měl 17 mil, jak jsem chodil do Linwood kupovat groceríi za drahé peníze a jak, dav si ji na hůl, brał jsem se domů jako sv. Josef do Egypta o hladu a žízni. Dnes bych tam netrefil snad ani tak lehce, neboť každá píď země jest ohražena. Jak možným jest jen takový převrat? Dnes jest v okolí více kostelů než bylo tenkráte farem. A kdyby ti mladí lidé viděli nástroje, s kterými jsme museli pracovat, zajisté by řekli: "Táto, ty jsi blázen!" Musím však přestat, neboť nebylo by tomu konce.

Musím se vám také zmínit, že jsem si po té povodni vyjel do města s mými vraníky. Byli vystálí a proto, ač jeden chromý a slepý a druhý kulhavý a nevidí, vzdor špatné cestě, začali hopsovat, aby snad nebylo znát, že kulhají. Než v tom se svalil jeden do výmolu, druhý hned za ním a také mne přinutili k pokloně. Vylétl jsem z buggů daleko a utržil jsem si na čele hlubokou ránu, takže jsem si musel přivolat lékaře. Neřádům koňským nestalo se nic.

Deště už ustaly. Farmeři chopí se zase práce. Něco přece bude a bude to aspoň cennější.

S pozdravem Jos. Kastl.

IRVING, Kans., 14. června.— Red. "Pok. Záp."! S dychtivostí toužebnou očekávám vždy ct. váš časopis a nejdříve se dívám, zdali nenajdu nějaký dopis ze zdejší osady. Než málokdy nějaký uhlídám a zdá se, jako by všem zdejším krajanům vyschl inkoust. Až do nynějška měli jsme zde prašpatné počasí. Strýček můj, František Soudek, jest tu již usazen 25 roků a podobného počasí nepamatuje. Každý den po 14 dní měli jsme tu velkou boufku. Řeka Blue byla míli široká, mosty přes ni vedoucí byly strhány a obyvatelé u vody bydlící se museli vystěhovati. Největší voda byla dne 31. května. Hezky se nám udělalo teprve 5. června a od té doby je krásně. Však také byl již nejvyšší čas. Jindy se zde touto dobou korna oborává již podruhé a letos začíná se oborávat teprv ponejprv. My máme oboráno asi 25 akrů ponejprv. Já jsem ve službě u p. Vojtěcha Zeleného. S pozdravem na všechny čtenáře "Pokroku Západu" zůstávám Váš Ant. Soudek.

NEW YORK CITY, 12. června. Red. "Pok. Záp."! Pátrám již dlouho po svém krajanu p. Janu Strouhalovi, kterýž býval kdysi v Horním Oujezdě u Bystřice na Moravě a nyní jest snad usazen v Oklahomě. Budu mu vděčným, dá li mi o sobě vědět, neboť se ho chci zeptat na tamější poměry rolnické. Též bych žádal krajany v jiných státech, zvláště ale v Nebrasce usazené, aby sdělili mi buď přímo aneb prostřednictvím "Pok. Záp." podrobnosti o poměrech rolnictva, o rentování farem a zdali může člověk s málem začít farmařit. Chci se totiž věnovat rolnictví, jelikož jsem mu zvyklý a nejvíce mne těší a pak též proto, že vidím, že z velkoměstského života nic nekouká. Někdy člověk pár dolarů ušetří, pak jest ale nějaký čas bez zaměstnání a nemá zase nic. Mám z toho již zkušenost. Přijel jsem přímo do státu Texas. Několik měsíců jsem byl dělníkem v olejárně, pak jsem rok rolničil, ale poněvadž tam jest tuze horko, znelíbilo se mi tam, ač se mně jinak dobře vedlo. Na to jsem odjel do Pittsburgu, Pa., kde jsem byl opět rok dělníkem a před třemi týdny přijel jsem do New Yorku, kde nejsem ničím, poněvadž dosud nejsem zaměstnán. Tak s námi strká osud po tom božím světě. Potkává nás nezdar za nezdarem, jsme zklamáni a zase doufáme v lepší budoucnost, která nám snad nikdy nenastane. Co jest život? Stálá pouť, nářek, bída, linkot pout! S pozdravem

Ant. Mikulík,
care of Mrs. M. Franci,
223 E. 69 St.,
New York City.

PLATTSMOUTH, Neb.—Red. "Pok. Záp." Navštívil jsem stát Oregon a musím doznati, že se mi tam velice líbilo. Projel jsem ho křížem krážem a dle toho,co jsem viděl a o čem jsem se přesvědčil, soudím, že státu tomu kyne skvělá budoucnost. Navštívil jsem nejenom všechna větší města a městečka, ležící podél dráhy Southern Pacific, ale i prohlédl jsem si důkladně krajinu v úrodném údolí řeky Willamette, zejména okresy Lane, Benton a Lincoln. V Portland, metropoli státu, panuje čilý ruch obchodní a následkem toho jest tam hojnost práce. Dělníci dostávají mzdu dobrou, od $2 do $4 denně. Salem, sídelní město státu, leží jako Portland na řece Villamette, a čítá asi 40,000 obyvatelů. Jest to město čisté, výstavné a nalézají se tu školy indiánské, státní universita, přádelny na vlny, papírny a jiné závody průmyslové. Ruch obchodní jest zde čilejší než kdekoliv jinde. V Albany, jež čítá asi 8,000 obyvatelů, kvete zdařile průmysl i obchod. Jest zde přádelna na vlněné zboží, velký pivovar a jiné závody průmyslové. Až do Eugene, města o 6,000 obyvatelích, jest řeka Willamette splavnou. V městě tomto jest rozsáhlý velkoobchod grocerní, velký mlýn, 2 banky, četné jiné obchody a závody průmyslové a honosí se zejména krásnými svými zahradami. Podnebí ve státu Oregonu jest velmi příznivé a půda výborná. Ovoce, jako hrušky, jablka, švestky, broskve jahody a j. daří se tam znamenitě a jest výtečné jakosti. Pšenice, žito, ječmen, čočka, oves, jetel a brambory dávají výbornou sklizeň. Pozemky prodávají se od $10 do $20 akr a rolník může být jist, že na nich sklidí tolik než na drahých pozemcích v Illinoisu, Iowě, Nebrasce a i jiných státech. Podnebí jest krásné, zima skoro žádná, brambory mohou se vybírat o novém roce a dobytek má pastvu po celý rok, tak že se člověk nemusí starat o krmivo pro zimu. Lesů jest zde všude dost a dříví, které se hodí k účelům stavebním, může se velmi dobře zpeněžit. Dříví k topení možno též velmi dobře prodat drahám za velmi dobrou cenu. Jest tam ještě dost pozemků, kteréž může člověk ještě obdržet jako homestead. Člověk, který chce zde pracovat, dostane slušnou mzdu, od $2 do $5 denně. Trh na výrobky farmářské jest velmi dobrý, zvláště nyní, kdy otevřen jest obchod s Orientem, s Čínou, Japanem a Filipinami. Vše, co se ve státu Oregonu urodí, ať to jest pšenice či ovoce aneb cokoliv jiného, možno prodat za cenu dobrou. Pro člověka, který chce pracovat, jest zde vůbec pole výborné, neboť může dobře žít, ježto nemusí utratit polovici výdělku za palivo a druhou polovici za led. S pozdravem na čtenáře "Pok. Záp." znamenám se v úctě

Jindřich Donat.

Bellows Falls, Vt., 18. února 1902.

Zdráv a šťasten.— Dr. P. Fahrney, Chicago, Ill. Milý pane: Váš lék je nejlepší a nanejvýš divuplný, pomáhá každému, jakoukoli chorobou stiženému. Já tolik stonal, že lékaři nemohli mi pomoci. Trpěl jsem vnitřně a nemohl pracovat. Využíval jsem tři láhve vašeho Hoboka a nyní jsem úplně vyléčen. Chodím nyní do práce a jsem zdráv a šťasten. Rád bych veřejnosti oznámil o tomto obdivuhodném léku, tak aby užíváním ho mnozí mohli býti zachráněni. Dobré věci samy se chválí. Doufám, že budete dlouho živ a v dobrém zdraví, byste mohl lidem v jich chorobách pomáhati. W. Lobecký, Howard Block, I. Dra. Petra Hoboko nelze dostati v lékárnách, ale pouze skrze místní jednatele nebo přímo od vyrabitele, Dra. Petra Fahrneye, 112 114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Farma na prodej!

Prodám dobře zařízenou farmu obnášející 120 akrů, za výhodných podmínek. Farma tato se nalezá 5 mil západně a půl míle severně od Weston. Vzděláno jest 90 akrů, ostatní jsou luka a pastviny. Velká zahrada, hojnost vody a výtečné stavby hospodářské. Cena pod $50. Koupěchtivý nechť se obrátí na majitele

FRANK MORAVCE,
45k3 Weston, Neb.

Prodám vaši farmu

a prodám Vám jinou buď v Minnesotě, Dakotách, Wisconsinu, Canadě a jinde, vzdělané a nevzdělané, pozemky od $5 do $10 a výše, mírné splátky.

Pište co chcete, na

J. W. Chalupský,
Z—137 Endicott Arcade
ST. PAUL, MINN.

Paní L. S. ADAMS,
z Galveston, Texas.

"Vino Cardui jest opravdu spása vysílených žen. Trpěl slabostí sedm roků jakož i pichláním, radila jsem se s několika lékaři a užívala jsem rozličné léky, však bez výsledku o Vaše vino Cardui bylo jediné, které mně pomohlo a které mně vyléčilo. Patrně posílilo slabé údy, občerstvilo soustavu a zlepšilo nespravnost."

"Vysílené ženy" jmenuje pan Adams, nervosní ženy, které mají nepohodlný čas, propadnutí matičky, choroby vaječníku aneb jiné ženské nemoce. Můžete se doma vyléčiti s tímto lékem této ženy, víno Cardui. Vyléčilo tisíce lidu, které lékař nemohl uzdraviti. Proč by jste nepočali se uzdravovati již dnes? Veškeří lékárníci mají na prodej $1.00 láhev. Pro jakoukoliv nemoc žaludku, jater a střev Thedfordovo "Black Draught" má se užívati.

Stran rady, listů, adresy a naznačení příznaků obratte se na The Ladies Advisory Dep't, The Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

WINE OF CARDUI

NA PRODEJ! NA PRODEJ!

Dobré vlkodavy (Wolf-dogs) z čistého plemene, mladé i staré, lze obdržeti za ceny levné v Nebraska City, Neb. Dotazy české neb anglické zodpoví ochotně obratem pošty Tom. Kastner, Nebraska City, Neb. 42x2m

PRODÁ SE

velmi lacino úplné řeznické zařízení a sice buď v celku aneb i jednotlivé části. Všechno náčiní jest nedávno nové a posud úplně zachovalé. Další vysvětlení podá ochotně Jan Rybín, 21. a W ul., South Omaha, Neb. 45k2

Padoucnice, křeče -Epilepsy-

vyléčena.

Mám nejspolehlivější lék na světě proti padoucnici a zašlu jednu láhev na zkoušku zdarma. Dokonale vyléčím každého trpícího. Popište nemoc, udejte věk a pošlete známku na odpověď a pište česky. 21

Dr. F. E. GRANT,
Z. Ridge Bldg., Kansas City, Mo

Malý & Cousin

natírači a vylepovači pokojů.

Zvláštní pozornost věnují vyhotovování nápisů a štítů.

Bližší: v č. 08 Hickory ul.,
Střed: v č. 1211 William ul., Omaha

Jos. Vopálka

ŘEZNÍK A UZENÁŘ

na 5. a William ul,

má v zásobě vždy nejlepší výběr čerstvého masa všeho druhu, jakož i výtečných výrobků uzenářských. Kupte u něho na zkoušku a ujišťuji vás, že podruhé přijdete zas. 23

Zboží se dovází a můžete si je objednati telefonem. Tel. A 1922.

PRAPORY, KOROUHVE
Odznaky, šerpy atd.
ZHOTOVUJE
J. W. ZERZAN
OMAHA-NEB.

BOHATSTVÍ

nic netěší, není-li žaludek v náležitém pořádku.

Severova.....
Žaludeční
Hořká

dodává chuti k jídlu, hojí pálení žáhy, nezažívanost, křeče, zánět i všechny choroby žaludeční vůbec a porází největšího nepřítele lidstva — tělesnou slabost. Cena 50 ct. a $1.

Na prodej ve všech lékárnách.

W. F. SEVERA.
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Elegantně zařízený a

Uniový Hostinec

.....vlastní.....

Frank Semerád

na rohu 16. a William ul.

Řízný Metzův ležák stále na čepu

Pravé plzeňské z pravovarečného pivovaru z Plzně, výtečná Korbelova vína, kořalky a ty nejlepší doutníky. Teplý zákusek po celý den. Vzorná obsluha.

TEL. F2231. FRANK SEMERAD

President Roosevelt praví

Burlington Route

O Yellowstone parku:

"Tento park jest něco rozhodně ojedinělého na tomto světě tak dalece jak já vím. Nikde jinde v žádné cizí zemi není k nalezení taký lán opravdové země divů, přístupné všem návštěvníkům, kdež zároveň nejen scenerie pustiny ale i divokých tvorů parku úzkostlivě jsou udžovány jak

"Doufám, že více a více našich lidí přijde, aby ocenili skutečně podivuhodný jeho ráz."

Veimi nízké ceny okružních lístků do parku po celé této. Dovolte, abych vám zaslal brožurku, v níž vše o tom uvedeno, aneb ještě lépe, přijďte a promluvte se mnou o své cestě.

J. B. REYNOLDS, City Pass. Agent
1502 Farnam ul., Omaha.

NO MORE BLUE-MONDAYS

SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepším mýdlem, jakéhož lze ku praní prádla dostati

Setřte svého prádla—nikoliv obalův.

FAUST nejřídnější a nejlepší PIVO V TRHU

.....čepuje živoiální náš hostinský.....

John Ondráček v Národní Síni.

O chutný zákusek není u Johna nikdy nouze. Kromě výtečným st.-louiským mai-vazem obslouží vás též výbornými víny a likéry a jemnými doutníky.

Navštivte jej a podruhé jinam nepůjdete.

Omaha Commercial College

Podzimní období započalo 1. září. Katalog zdarma.

Rohrbough Bros. majitelé, 17. a Douglas ulice.

KURSY—Pravidelný obchodní, průpravný, pravidelný sloučený, těsnopisecký, strojepisecký, telegrafní, krasopisecký, krasořečnický, právnický a tělocvičný.

VÝHODY—Kolejní kapela, kolejní orkestr, literární spolek, sprchové lázně, tělocvik, burza, tiskárna a veřejné zábavy.

PODZIMNÍ OBDOBÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odborech.

PRÁCE ZA STRAVU—Strava poskytnuta za třihodinovou každodenní práci.

KATALOG—Elegantní, nový, illustrovaný katalog každému zdarma.

Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

HOTEL PRAGUE ČESKÝ HOSTINEC u města Prahy,

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čisté a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný STORZŮV LEŽÁK nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.

Krajané, zavítáte li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejenom peněz, ale zbavíte se i všelikých nesnází. 8

Tel. L1824. O přízeň krajanů žádá VINCENC J. DOBROVSKÝ.

Lee-Glass-Andreeson Hardware Coma.

—prodávají ve velkem—

Tažené, vyrážené a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a drátové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovace zboží.....

9th & Harney ulice. . . . . Omaha, Nebr.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvoušroubovými loděmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Lodě odjíždějí ve čtvrtek v sobotu.

Hamburko-Americká Linie jest nejstarší Německá Trans-Atlantická Parc[illegible]vební Společnost a vlastní 202 lodí majících úhrnnou snosnost 541,083 tun. 25 těchto jsou velké námořní parníky zahrnující 24 dvoušroubových parolodí které k pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou. Takový počet parolodí ne vlastní žádná jiná společnost. Ohledně přeplavu a cen obrafte se na.....

HAMBURG-AMERICAN LINE

37 BROADWAY, gen. úřad. společnosti NEW YORK.
159 Randolph St., Chicago, Ill., neb ej jednate

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloydu.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

Přeplavní ceny:

Po parolodích expressních z New Yorku do Bremen..... $88.00
Po parolodích prav.delných z New Yorku do Bremen..... $80.00
Po parolodích expressních z Bremen do New Yorku..... $88.50
Po parolodích pravidelných z Bremen do New Yorku..... $86.50

Hlavní úřadovna:

JELRICHS & CO, 5. Broadway, New York,

Hlavní jednatelé pro západ:

H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street CHICAGO, ILLINOIS.